

Non permittas ullatenus vanitates vestimentorum et luxoriantes ebrietates et 793—804
libidinosas voluptates in te vel in tuis dominare fratribus; sed omnia vestra regulari
moderamine fiant in cibo, potu, vestimento, et castitate. Et sicut tu primus in digni-
tate, ita primus esto in totius bonitatis conversatione. Quid erit de grege, si pastor
5 oberrat? Sanitas gregis et multiplicatio, gloria et merces est pastoris. Non te car-
nalia decipiant, sed spiritalia exaltent. Esto lucerna in domo Dei, et in omni loco
forma salutis. Angeli vero, visitantes officia ecclesiastica et opera fraternae unanimi-
tatis, te vero in primis stantem, in primis operantem, in primis intercedentem pro
populo christiano omnimodis inveniant. Non te specialia auri vel argenti pondera
10 decipiant, sed generalis et sancta conversatio Deo amabilem efficiant. Sit thesaurus
tuus ecclesia et ornamenta illius, non archa singularis; ne damnet te tua conscientia
habentem quod habere non debeas; ne dicatur tibi: 'Medice, cura te metipsum'. Vel Luc. 4, 23.
quomodo alios doceas quae tu ipse non facis? Error vitae claudit os magistri.
Melius est te Deum habere in archa cordis, quam aurum in archa cubilis. Confusio
15 est vitae tuae digitos auro radiare¹, collum siricis ornare vestimentis; ornet pectus
tuum orarium² sanctitatis, non inanis vestimentorum cultus. Melius est animam
virtutibus decorari, quam corpus coloratis vestibus ornari.

Cogita, quam pauci tibi supersint dies; vel quam longa prosperitate primi
fundatores monasterii, in quo modo Deo deservis, vivebant in conversatione sancta; et
20 quam cito rapti sunt de hac vita, qui primorum parentum aliquantulum scindebant
statuta. Recordare, quam felices sunt illi, qui apud Deum gaudent in caelis. Hoc
non luxoria vitae, non vestimentorum vanitas, non saeculi pompa promeruit, sed zelus
Domini et regularis vitae custodia, et maior animae cura quam corporis, et fraterni
profectus sollicitudo in caritate. Fac, quod tibi proficiat honor praesentis hore ad
25 futuri temporis gloriam.

Meique, obsecro, cum fratribus semper memoriam habeas sive in speciali ora-
tione sanctitatis tuae sive in generali fraternae intercessionis communione; quatenus
Deus dirigat cursum vitae meae ad salutem, non solum mei solius, sed, Christo deo
donante, salutem multorum³.

30 Vos vero divina clementia cum omnibus fratribus, beatissimis apostolis⁴ inter-
cedentibus, semper in omni bono proficere faciat et in omni sanctitate ultimum expec-
tare diem, ut digni efficiamini stare ante tribunal Christi et audire beatam vocem:
'Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine Matth. 25, 34.
mundi'.

283.

35 *Alcvinus Eanulfum presbyterum Anglicum rogat, ut pro se precetur; ad caritatem
fraternam et curam animarum hortatur.* 793—804.

Cod. H fol. 99'—100.

Edd. F 226, J 281. — Migne col. 507.

DULCISSIMO FRATRI EANULFO⁵ PRESBITERO ALBINUS SALUTEM.

40 Quia caritas memor est totius bonitatis, ideo te obsecro, ut mei habeas memo-
riam in sanctis orationibus tuis, et te ipsum in omni castitate conservare studeas in

1) Cf. supra p. 80: quid anulus in digito?; p. 375: auro vel siricis uti vestimentis; p. 76: sirico
vanitatis involvi. 2) id est stola FROBENIUS. 3) Haec fortasse ad regimen abbacie Turo-
nensis pertinent. 4) Petro et Paulo, quorum honoribus monasteria Girovense et Wirmuthense dedicata

45 sunt FROB. 5) Hunc Eanulfum eundem esse atque Eanulfum abbatem, qui a. 773. et ad Lullum
episcopum et ad Carolum regem litteras scripsit (Epist. III, 408. 409) vix crediderim. In libro vitae eccl.
Dunelmensis. (p. 7) inter Nomina abbatum gradus presbiteratus occurrit bis Eanulf presbiter.